

รายงานการประชุมคณะอนุกรรมการพิจารณาการตรวจร่างรัฐธรรมนูญ
ในคณะกรรมการวิสามัญวิชาการ ตรวจร่างรัฐธรรมนูญ และร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ
ครั้งที่ ๔/๒๕๕๐
วันอังคารที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๐

ณ ห้องประชุมคณะกรรมการ หมายเลข ๓๖๐๑ ชั้น ๖ อาคารรัฐสภา ๓

เริ่มประชุมเวลา ๑๔.๑๐ นาฬิกา

(นายมานิจ สุขสมจิตร ทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม)

ประธาน : ผมขอเปิดประชุม

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่จะแจ้งที่ประชุมทราบ

วันนี้ก็มีการประชุม สสร. อย่างไม่เป็นทางการ คู่กันถึงเรื่องที่จะมาพิจารณาเพื่อปรับปรุงร่างรัฐธรรมนูญโดยที่ยังไม่ต้องแปรญัตติ เดี่ยวจะได้คุยกันในรายละเอียดอีกทีหนึ่งว่าเขากำหนดปฏิทินการทำงานไว้อย่างไรบ้าง แล้วก็เมื่อเช้านี้มีการประชุมคณะกรรมการวิชาการ ตรวจร่างรัฐธรรมนูญ และร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ ผมก็ได้รายงานที่ประชุมทราบไปว่า ในการยกร่างรัฐธรรมนูญทั้งที่บางแสน ทั้งที่ชะอำนะครับ เนื่องจากว่าเวลามันกระชั้นชิด แล้วก็อีกอย่างหนึ่งมันยังไม่นิ่ง ตัวรัฐธรรมนูญมันยังไม่นิ่ง เพราะฉะนั้นเราจึงยังไม่มีผลงานในการตรวจร่างรัฐธรรมนูญ แต่ว่าก็ได้ดู ๆ ไป ผมก็บอกว่าเมื่อร่างออกมาแจกเมื่อวันที่ ๑๙ เมษายน ก็ได้มอบหมายให้อนุกรรมการของเราเอาร่างไปอ่านดูว่าจะมีความคิดเห็นอะไรอย่างไรบ้าง เพราะฉะนั้นเรายังไม่สามารถทำอะไรเป็นทางการว่าเรามีความเห็นอย่างไรเกี่ยวกับร่างรัฐธรรมนูญนี้ตามกรอบที่เราได้กำหนดไว้ แต่ว่าหลังจากนี้ไปแล้วเราคงจะได้บันทึกว่าเรามีความเห็นในมาตราไหนอย่างไรนะครับ ก็อยากฝากคุณสุพจน์ไว้ด้วยว่าเราอาจจะต้องทำรายงานเสนอกรรมการใหญ่ที่คุณอัครวิทย์เป็นประธาน เราอาจจะต้องทำรายงานเสนอว่าเราได้ทำอะไรไปบ้างแล้ว เพราะคณะอนุกรรมการคณะอื่นเขาก็มีผลงาน อย่างเช่น อนุกรรมการวิชาการเขาก็มีการจัดสัมมนาแล้วอนุกรรมการตรวจร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญเขาก็จะมีการจัดสัมมนาเหมือนกัน แต่ของเราเราคงไม่ต้องไปจัดสัมมนาอะไร เพราะเรามีหน้าที่ตรวจร่างอันเดียวครับ ไม่รู้ท่านรองประธานมีอะไร

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ขอบคุณท่านประธานที่มานิจครับ แล้วก็ผมก็ต้องขอขอบคุณพวกพี่ ๆ ท่านอนุกรรมการ ความจริงแล้วชุดเราก็ค่อนข้างจะเข้มแข็ง แล้วก็จริง ๆ แล้วบทบาทมันมีสำคัญมาก เพียงแต่ว่าโอกาสที่ทำงานมันมีน้อย ซึ่งผมก็ได้เรียนที่ประชุมกรรมการเมื่อเช้านี้ว่า ถ้าหากว่าตอนที่ช่วงยกร่างเขาไปบางแสนและตอนค่ำให้เราตรวจร่างทำคู่ขนานไปนี้ มันจะได้ประโยชน์เยอะ และสุดท้ายพอไม่ให้เราไป รัฐธรรมนูญร่างฉบับแรกออกมาก็มีอะไรหลายอย่างที่ไม่ค่อยถูก เช่น ถ้อยคำที่ไม่นิ่งใช้ไม่เหมือนกัน ซึ่งที่สุพจน์เคยเห็นมันก็มีปรากฏอยู่ ซึ่งตรงนี้ก็สอดคล้องกับที่ท่านประธานมานิจว่า ผลงานของเราตรงนี้สิ่งที่จะทำก็คือเราจะต้องทำภารกิจของเรา สิ่งที่ผมเห็นตอนนี้ที่จะเป็นรูปร่างก็คือรัฐธรรมนูญฉบับแรกซึ่งมันออกมาค่อนข้างที่จะเร่งด่วน มีคำที่ซ้ำ บางอันก็ใช้ถ้อยคำซึ่งไม่ตรงกัน

ไม่แบบเดียวกัน บางอันก็พิมพ์ผิดด้วย ตรงนี้ผมอยากจะรบกวนพี่สุพจน์ เลขานี้ช่วยกรุณาไปดูทั้งฉบับ แล้วก็ช่วยกรุณาทุกคนด้วยนะครับ ไม่เฉพาะพี่สุพจน์คนเดียว ไปเก็บดูว่าทั้งฉบับนี้แต่ละมาตรามีอะไรที่ ผิดต่าง ๆ ผิดต่าง ๆ คือ พิมพ์ผิด ผิดต่าง ๆ เช่น ถ้อยคำควรจะเหมือนกัน กลับไปใช้คนละอย่าง ผิดต่าง ๆ ที่ว่าถ้อยคำที่มันซ้ำซาก ผมเจอบางมาตรา อย่างเช่นว่าในเรื่องสิทธิต่าง ๆ มาตรา ๔๐ (๒) สิทธิในการต่าง ๆ ของบุคคลในกระบวนการยุติธรรม มันมีซ้ำซาก ใน (๒) พอสิทธิในการได้รับการพิจารณาเปิดเผย รับทราบ ข้อเท็จจริง เสนอข้อเท็จจริงต่าง ๆ มันก็ไปซ้ำสิทธิในการ ลอกหมดเลยนี้ ความจริงเป็นคำขยายมันต้องใช้ ที่เดียวพอ อันนี้ก็คือมากไป แล้วก็ยังมีว่า (๕) กับ (๖) ของมาตรา ๔๐ (๕) บอกว่า ในเรื่องการคุ้มครอง ได้รับความคุ้มครอง (๕) บอกมีสิทธิได้รับการคุ้มครอง พอ (๖) บอก ย่อมได้รับการคุ้มครอง มันจะเอา ย่อม หรือเอา มี มันก็ต้องเอาสักอย่างหนึ่ง มันไม่ได้มีความหมายแตกต่าง แต่มันใช้ถ้อยคำแตกต่าง และอย่าง มาตรา ๔๕ วรรคสาม ลีตรอน ก็ไปใช้ ๓ อันนี้ยกตัวอย่างว่าเขาทำเขาไม่ให้เราดู ถ้าให้เราดูอีกตาหนึ่ง มันก็จะเกิดตกตรงนี้ได้เยอะ

ประธาน : ไม่ใช่ไม่ให้เราดู ให้ดูแต่ว่าไม่มีเวลา

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ไม่ คือผมกราบเรียน ที่ว่าไม่ให้ดู คือไม่ให้ดู ณ ที่บางแสน ที่เรากำลังพูดไม่ให้ดู คือเราอยากจะไปดูตรงนั้น ก็เลยกราบเรียนว่าพอมมาถึงตรงนี้นั้นมันก็มีเยอะ ซึ่งถ้าหากว่า จะทำหน้าที่ของเราอย่างที่หลาย ๆ คนว่าเราจะมัวไปดูในเรื่องเอาวิชาการมาเสนอ ในหลักการต่าง ๆ คง ไม่ได้แล้ว เราเอาแต่สิ่งที่เขาร่างมา อะไรที่เราพบเห็นข้อบกพร่องผิดพลาดในเนื้อหา ในถ้อยคำในอะไรนี้ เราก็ไล่เป็นมาตราไปแล้วก็เอาไปเสนอ แล้วก็ตรงนี้สิ่งต่าง ๆ ที่ผมกราบเรียนเมื่อส่งไปให้กรรมการตรวจ ร่างเขาก็ต้องผ่าน ไปให้ยกร่างก็ต้องผ่าน เพราะมันไม่ใช่เป็นเรื่องในหลักการ มันเรื่องความผิดพลาดใน ถ้อยคำในภาษา อันนี้ก็กราบเรียนว่าเราช่วยเก็บจากตรงนี้ได้เยอะ แล้วที่นี้ในเรื่องในหลักการใน ประเด็น ซึ่งจะต้องมีการแปรญัตติไปตามโปรแกรมที่ท่านประธานให้เรามานี้ มันจะมีแปรญัตติ ๒ อย่าง ช่วงหนึ่งคือ แปรญัตติอย่างไม่เป็นทางการ อีกช่วง อย่างเป็นทางการ แล้วช่วงที่ไม่เป็นทางการคือ ๑ - ๑๔ พฤษภาคม ส่วนช่วงที่เป็นทางการคือ ตั้งแต่ ๑๕ - ๒๕ พฤษภาคม ซึ่งผมขอกราบเรียนว่าอยากจะให้ อนุกรรมการของเราไปดูแล้วก็ให้มาเสนอในอาทิตย์หน้า ซึ่งเราประชุมคณะกรรมการเมื่อเช้านี้ว่า ถ้าไม่มีประชุม สสร. ในอาทิตย์หน้า ชุดกรรมการจะประชุมวันที่ ๑๑ คือวันศุกร์ ดังนั้นชุดอนุกรรมการ เราจะต้องประชุมก่อนวันที่ ๑๑ เราจะได้เอาข้อคิดเห็นในข้อที่จะเสนอนี้เอาไปเสนอวันที่ ๑๑ ได้

ประธาน : วันที่ ๑๑ เดือนอะไรบอกด้วย

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : วันที่ ๑๑ พฤษภาคม วันศุกร์ครับ ซึ่งวันศุกร์หน้า พี่มานิจ ครับ ผมอยากจะกราบเรียนว่าพี่อยากจะนัดวันไหน ถ้าไปนัดเร็วพวกเราก็ไม่ทัน แต่ที่นี้ถ้าวันพฤหัสบดี เป็นวันหยุด วันพี่ชมงคลนี่นะครับ ผมก็อยากจะให้พี่มานิจมาเป็นวันพุธจะดีไหม ชุดเราวันพุธที่ ๙

วันที่ ๑๑ เป็นวันศุกร์ เวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา ท่านอัครวิทย์นัดไว้ ที่นี้ถ้าของเรานัดต้องนัดก่อน วันพฤหัสบดี เป็นวันหยุด ก็ขอว่าวันพุธจะเหมาะไหม ในการที่พวกเราจะไปเก็บเอาสิ่งที่ผิด ๆ พลาด ๆ นี้เอามารวม ประมวลกัน และให้พี่สุพจน์เอาไปรวมเพื่อจัดพิมพ์ แล้วก็วันที่ ๑๑ พี่มานิจประธานจะได้เอาเสนอชุด กรรมการได้ พี่มานิจลองดูวันที่ ๙ จะเหมาะไหมประชุมอนุกรรมการเรา วันที่ ๙ พฤษภาคม

ประธาน : เอาวันที่ ๙ ผมเห็นว่าคุณเสริมเกียรติมาช่วยเราเป็นประธานได้

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : คงได้ แต่ว่าถ้าพี่อยู่ก็ดี เพราะว่าพวกเราทุกคนสำคัญทั้งนั้น แล้ววันที่ ๘ ละ

ประธาน : เอาวันที่ ๙ คุณเสริมเกียรติมา

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ได้ ผมหรือพี่ ๆ ทั้งหมดว่าวันที่ ๙ พวกเราจะสะดวกก็เมื่อก่อน ถ้าเป็นเช้าจะเอา ๐๙.๐๐ นาฬิกา บ่ายจะเอา ๑๓.๓๐ นาฬิกา เมื่อไรดี พี่สุพจน์วางวันไหน

ประธาน : คืออย่างนี้วันที่ ๙ ถ้าสาย ๆ หน่อย ไม่ใช่ ๐๙.๐๐ นาฬิกา สัก ๑๐.๐๐ นาฬิกา ผมพอไหว

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ถ้าอย่างนั้น ๑๐.๐๐ นาฬิกา ผมก็อยากจะให้พี่มานิจมา โเค. วันที่ ๙ เวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกาครับ

ประธาน : เจ้าหน้าที่ช่วยจดไว้ด้วยนะครับ วันพุธที่ ๙ เวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา ประชุม อนุกรรมการนะครับ

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองบันทึกการประชุม รู้สึกรวยังไม่ได้ทำใหม่ครับ คืออยากฝาก คุณสุพจน์ช่วยเตรียมทำรายงาน คือวันที่ ๑๑ เราจะประชุมคณะกรรมการ เพราะอันนั้นมันพิเศษเราก็ ต้องมีรายงานไปเสนอว่าเราได้ตรวจอะไรบ้าง พบอะไรบ้าง ที่ประชุมของกรรมการชุดใหญ่จะได้ดูว่า สมควรที่จะเสนอต่อไปให้กรรมการยกร่างอย่างไร แค่วัน รายงานเป็นอันรับรอง ไม่มีอะไร

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องพิจารณา

ที่นี้มาถึงเรื่องพิจารณา เอาตารางก่อนนะครับ คืองานเราที่ตกลงกันว่าเราจะดูชูนานไปกับที่กรรมการยกร่างเขาพิจารณาไป เพราะฉะนั้นโปรดดูตั้งแต่วันที่ ๑ ถึงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม จะมีการแปรญัตติอย่างไม่เป็นทางการ อันนี้หมายความว่าถ้าแก้เล็ก ๆ น้อย ๆ ก็เขียนไปเสนอกรรมการ เมื่อกรรมการดู โเค. แก้ได้ หรือว่าผิติดนิดหนอยก็แก้กันไปนะครับ วันที่ ๑๔ พ.ค. ถือเป็นวันสุดท้ายของการยื่นแปรญัตติ แปรญัตติอย่างไม่เป็นทางการอย่างที่ผมว่าก็ถึงวันที่ ๑๔ คราวนี้วันที่ ๑๕ วันที่ ๑๖ สสร. ก็จะตรวจสอบรายละเอียดของการแปรญัตติอย่างไม่เป็นทางการ ประเด็นที่ตรงกันอย่างไรก็จะมา จัดกลุ่มในการแปรญัตติอีกที เพราะการแปรญัตติครั้งนี้ท่านทั้งหลายดูรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๘ แล้วก็คง จะเห็นว่ามันแปรญัตติได้ไม่ถ่วงนักเหมือนกับกฎหมายอื่น ๆ ทั่วไป เพราะว่าการแปรญัตติแต่ละครั้งเขาให้

วันอังคารที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๐

สสร. มารับรอง ๑๐ คน รวมเป็น ๑๑ คน ทั้งเจ้าของญัตติ เพราะฉะนั้นทั้งหมดก็จะได้ว่า ๖ ชุต ๗ ชุต
อย่างมาก ๗ ชุตไม่ได้แล้ว เพราะว่าถ้าใครไปเซ็นชื่อให้ อย่างคุณเสริมเกียรติจะแปรญัตติ ผมไปเซ็นชื่อให้
ตรงนี้ผมหมดสิทธิ์ไปเซ็นให้คนอื่นแล้ว เพราะฉะนั้นจะมีราว ๖ ชุตแค่นั้นเอง เพราะฉะนั้นเขาก็จะจัดกลุ่ม
กัน มันจะแปรญัตติได้ไม่มาก แต่ว่าในการแปรญัตติของแต่ละคนนั้นมันอาจจะมีหลายประเด็นทำได้ ซึ่งทำ
ได้นะครับ ที่นี้ ๑๗ พฤษภาคม กรรมการยกร่างก็เอาที่ยื่นแปรญัตติอย่างไม่เป็นทางการเอามาดู อันไหน
ที่ปรับแก้ได้ เขาก็จะปรับแก้ไป ตอนนี้จะครับ ก่อนถึงวันที่ ๑๘ เราก็จะได้เอามาดูกันสักทีหนึ่ง เพราะว่า
ก่อนที่เขาจะเอาไปเข้าประชุมนอกรอบกับ สสร. นี้เราคงจะได้ดูกันว่าอันไหนที่ควรปรับแก้ไปอย่างไร ที่
เขาแก้ไปแล้ว ถ้าแก้ไปแล้ว แล้วก็ สสร. ไม่ติดใจมันก็คงจะนิ่งในมาตราชั้น ๆ แล้ว มาตราชั้น ๆ จะนิ่งแล้ว
คราวนี้วันที่ ๑๙ ถึงวันที่ ๒๕ ก็จะเป็นการแปรญัตติอย่างเป็นทางการ นั่นหมายความว่าเมื่อมายื่นขอ
แปรญัตติเป็นการภายในแล้วกรรมการไม่ตกลง เขาถึงจะไปทำเรื่องยื่นเป็นทางการ ยื่นเป็นทางการก็
จะได้ ๖ คณะอย่างที่ว่านั้นนะครับ จนกระทั่งถึงวันที่ ๒๕ วันยื่นแปรญัตติอย่างเป็นทางการวันสุดท้าย
คราวนี้วันที่ ๒๘ ถึงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม กรรมการยกร่างก็มาประชุมกันเอง เอาประเด็นที่แปรญัตติ
เอามาดู แล้ววันที่ ๑ ถึงวันที่ ๗ มิถุนายน ก็จะเชิญ สสร. ที่แปรญัตติมาให้ความเห็นเพื่อหาข้อยุติ ถ้าเมื่อ
ตกลงกันได้ก็จบกัน ถ้าเมื่อตกลงไม่ได้แล้วก็สงวนไว้ มันก็จะไปอภิปรายกันในที่ประชุมใหญ่อีกทีหนึ่ง ที่นี้
วันที่ ๘ ถึงวันที่ ๙ ฝ่ายเลขานุการปรับปรุงร่างให้สมบูรณ์ จัดทำสำเนา อันนี้ละครับ เราไปเอามาดูได้แล้ว
เอามาดูเพื่อที่เราจะตรวจสอบดูว่าเป็นไปตามกรอบที่เราคุยกันไหม ๑๐ มิถุนายน ส่งร่างที่ปรับปรุงแล้วให้
สสร. ทุกท่าน นั่นหมายความว่าเราดูแล้ว -----

วันอังคารที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๐

แล้วก็เราดูอย่างละเอียดชนิดที่ว่าไม่น่าจะให้ผิดเลยระหว่าง ๑ - ๕ กรกฎาคม อันนี้โปรดหมายเหตุด้วยว่า ๑ - ๕ กรกฎาคม น่าจะต้องดูอย่างเข้มงวดผิดไม่ได้แล้วตอนนี้ ๖ กรกฎาคมก็จะครบ ๑๘๐ วันตามรัฐธรรมนูญชั่วคราวที่ให้มาทำ หลังจากนั้นก็จะไม่มีอะไรแล้วก็จะหมดภาระหน้าที่ของเราแล้ว หลังจากนั้นก็จะเป็นการจัดพิมพ์ร่างเพื่อเอาไปลงประชามติ แล้วก็จะมีการลงประชามติ ที่กะกันไว้ลงประชามติประมาณวันที่ ๒ กันยายน หลังจากนั้นกรรมการร่างก็จะมาดูกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ ๓ ฉบับ นั่นคือกฎหมายเลือกตั้ง สส. สว. กฎหมายพรรคการเมือง แล้วก็กฎหมาย กกต. ๓ ฉบับ ในกรรมการร่างรัฐธรรมนูญเขาจะมีคณะไปทำกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ ๓ ฉบับนี้ อาจารย์ไชยยศเป็นประธาน แล้วอีกคณะหนึ่งเป็นกฎหมายลูกที่ควรจะมีในรัฐธรรมนูญนี้ ซึ่งคุณเดชอุดมเป็นประธานอนุกรรมการในการยกร่าง แต่อย่างไรก็ตามหน้าที่เราก็คงหมดแล้วนะครับ ก็จะเป็นหน้าที่ของคุณวิจิตรที่จะไปดูกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ ๓ ฉบับนะครับ เมื่อเช้านี้ท่านประธานอาจารย์ธนิตก็ถามว่า แล้วกรรมการร่างรัฐธรรมนูญจะทำงานตอนไหน ผมก็ได้บอกไปแล้วว่าเราก็คงจะต้องทำงานคู่ขนานไปกับการทำงานของกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ หมายความว่ากรรมการร่างรัฐธรรมนูญเขาแก้ตามที่แปรญัตติอย่างไม่เป็นทางการ แก้ตามที่การรับฟังความคิดเห็นของจังหวัดเสนอเข้ามา ถ้ามันนิ่งเมื่อไรเราก็ดู แล้วดูไปเรื่อย ๆ จนกระทั่งสุดท้ายมันก็จะเสร็จใกล้ ๆ จะพร้อมกัน นั่นหมายความว่าช่วงวันที่ ๑ - ๕ กรกฎาคม มันอาจจะเสร็จเกือบพร้อม ๆ กันกับกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ อันนี้ก็เป็นการของเราที่เราจะต้องทำ เชิญครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ขออนุญาตท่านประธานครับ คือในประเด็นที่ท่านประธานได้แจ้งว่าถ้าหากแปรญัตติอย่างเป็นทางการซึ่งมี สสร. ที่ไม่ใช่กรรมการร่างรัฐธรรมนูญ มี ๗๕ คน เพราะว่าเป็นกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ๒๕ คน ตรงนี้ถ้าเกิดว่า ๑ บวก ๑๐ มันจะได้ประมาณ ๖ ชุด แต่ว่าตอนที่ผมกราบเรียนที่ประชุมท่านว่ายังไม่ตกผลึกนะครับ ที่เรามากำลังพิจารณากันอยู่ว่าจะแปรญัตติในลักษณะใด โดยท่านประธาน สสร. กำลังหาข้อยุติว่าจะแปรเป็นกลุ่ม ๆ ประมาณ ๖ กลุ่ม หรือจะแปรทั้งฉบับ คือถ้าแปรทั้งฉบับก็ไม่มีกลุ่ม ถ้าใคร ๗๕ คนร่วมกันลงชื่อรับรอง ทุกคนก็มีสิทธิอภิปรายทั้งฉบับ อันนี้ก็กราบเรียนว่ามันก็จะเหมาะสม แต่สิ่งนี้มันก็จะเกิดข้อเสียอยู่หนึ่งตรงที่ว่า ถ้าไปเจอ สสร. ไปปะที่ขอบพูด โดยเฉพาะอะไรที่ไม่เป็นประเด็นก็ช่างพูด เหมือนเขาจะเล่นเกมซ้ำ ตรงนี้ก็เป็นที่ของประธานที่จะต้องพยายามคุมเกมให้อยู่ เพราะถ้าปล่อยให้พูดเปะปะ ๒๗๙ มาตรา มันคุยกันไม่จบแน่คนเราถ้าจะตีรวน แต่ว่าสิ่งที่ตีคือการแปรญัตติทั้งฉบับมันสามารถที่จะพูดในสิ่งต่าง ๆ ได้ทุกมาตราถ้ามันมีตกลงอย่าลืมว่าถ้าจัด ๖ กลุ่ม ๖ กลุ่มมันต้องบอกว่าการกลุ่ม ๑ กลุ่ม ๒ หลังคือกลุ่ม ๖ เอามาตราไหนไป แล้วมาตราที่มันหลุดไม่มีอยู่ในกลุ่ม แล้วถ้าเกิดมันมีข้อบกพร่องผิดพลาดซึ่งเห็นแล้วก็เป็นที่ถูกตำหนิแล้วก็ได้มันยิ่งชวยใหญ่

ประธาน : อันนี้ Highlight มันจะไปอยู่ ๑ - ๕ กรกฎาคม

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ก็เลยกราบเรียนว่าตรงนี้ในชุดอนุของเราวันที่สำคัญอันแรก ก็คือวันที่ ๗ ที่เรานัดประชุม ท่านสุพจน์ก็ต้องรวบรวมในความคิดเห็นหลากหลายของเราที่ว่าไปพบ ข้อบกพร่องเอามาประมวลแล้วก็ทำเป็นเอกสารเพื่อให้ท่านประธานนำสู่กรรมการ ซึ่งจะประชุมวันที่ ๑๑ แต่ว่าไม่ได้หมายความว่าเราหมดภารกิจ ถ้าหากว่าวันที่ ๗ แล้วก็วันที่ ๑๑ ผ่านไปแล้วเรายังพบในสิ่งสำคัญ ก็สามารถแจ้งให้ท่านประธานนัดประชุมได้อีก เพราะว่าวันสุดท้ายในการที่จะแปรญัตติอย่างไม่เป็นทางการถึงวันที่ ๑๔ วันที่ ๑๑ วันศุกร์ วันที่ ๑๒ วันเสาร์ วันที่ ๑๓ วันอาทิตย์ วันที่ ๑๔ เข้าเราสามารถประชุมได้อีกนะครับถูกไหมครับ วันที่ ๑๔ เข้าเราสามารถประชุมแล้วเราสามารถจะนำเสนอขอแก้อย่างไม่เป็นทางการได้อีก ก็กราบเรียนว่ายังดูได้อีกนะครับ คราวนี้เมื่อไม่เป็นทางการไปแล้ว พอมาเป็นทางการ วันที่ ๑๙ - ๒๕ ตรงนี้พอเราได้ร่างรัฐธรรมนูญฉบับที่แก้อย่างไม่เป็นทางการ พอแก้แล้วเราก็ต้องมาดูอย่างเป็นทางการ ตรงนี้ก็นำเสนอ เมื่อนำเสนอแล้วในชุดที่อนุกรรมการชุดเราที่เป็น สสร. เราก็จะเอาความเห็นของท่านเอามาสำหรับเอาไปอภิปรายได้ในกรณีที่แปรญัตติรับรอง เพราะมันจะมีประเด็นว่าที่ไม่เป็นทางการ เราให้กรรมการยกร่างดูบางประเด็นเขาก็อาจจะเห็นด้วยกับเราแก้ให้เขา บางประเด็นอาจจะไม่ตกผลึก อาจจะไม่เห็นด้วยกับเราเขายังคงของเขาไว้ ตรงนี้เราก็ส่งแปรญัตติอย่างท่านประธานว่า แล้วก็ยังสามารถที่จะเอาไปพูด ไปหาความเห็นข้อดี ข้อเสีย เหตุผลต่าง ๆ สู้กันใน สสร. ได้ ก็กราบเรียนว่า อนุกรรมการของเราสำคัญนะครับ ไม่ว่าจะ เป็นทางการ ไม่เป็นทางการ ขอให้ท่านช่วยกรุณาบอกว่า ประเด็นไหนสำคัญไม่สำคัญ แล้วก็ให้เหตุผลมาประกอบเสียหน่อย เพื่อให้คนที่ เป็น สสร. ในชุดอนุกรรมการเราสามารถที่จะมีประเด็นแล้วก็ให้เหตุผลไปนำเสนอ การทำงานของชุดเราก็จะถือว่าไม่มีมรดก มีผล ได้ทั้งปริมาณและได้ทั้งคุณภาพ อย่างไรต้องฝากดูครับ ต้องขอขอบคุณครับ

ประธาน : ท่านสุกรีขอนิดเดียวว่าวันศุกร์ที่ ๑๑ อาจจะรบกวนคุณสุพจน์มาประชุมกับ กรรมการให้หน่อย พร้อมทั้งเอารายงานมาด้วย กรรมการชุดใหญ่กรรมการวิชาการจะประชุมบ่ายโมงครึ่ง เชิญคุณสุกรี

นายสุกรี เชื้ออนันต์ : ขออนุญาตท่านประธานครับ คือการที่จะแสดงความคิดเห็นนี้ นะครับ จะให้อนุกรรมการทำความคิดเห็นส่งมาที่สุพจน์รวบรวมแล้วก็ส่งไปให้ท่านประธาน โดยที่ไม่ ต้องมีการประชุมอีก อันนี้เป็นวิธีการทำงานตอนนี้

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : วันที่ ๙ พี่ต้องเอามาเรียบร้อยแล้วต้องมาประชุมด้วยมาชี้แจงด้วย แล้วก็ถ้าเกิดว่าประเด็นของพี่สำคัญวันที่ ๑๑ นอกจากพี่สุพจน์มาแล้ว พี่สุกรีมาก็ดี เพราะว่าในชุด กรรมการใหญ่เขาอาจจะฟังความเห็นของพี่อย่างละเอียดในการที่พี่นำเสนอ พี่ก็ต้องชี้แจงในกรรมการ ชุดใหญ่ สรุปแล้วคือในความเห็นของพี่ทำมาเป็นหนังสือเพื่อรวมให้เลขาประมวลให้ท่านประธาน แล้วถ้า

ว่างที่จะมาทุกครั้ง เว้นแต่วันไหนที่ไม่ว่าง พวกเราสามารมาได้ทุกคนครับท่านประธาน เพราะว่าที่นัง
มันเยอะครับ

นายสุกรี เอื้ออนันต์ : ดูตามตารางเวลาที่มีของชุด สสร. ทั้งหมด แล้วเราต้องทำงาน ผม
ขีดดูแล้วมีทั้งหมด ๗ ขั้นตอนที่เราจะต้องมีส่วนร่วมในการที่จะออกความคิดเห็นบ้างนะครับ คือวันที่ ๑๔ ก็
เป็นอันที่ ๑ ที่เราจะต้องพิจารณาในส่วนนั้น แล้ววันที่ ๑๕ ๑๖ ตรงนี้เราไม่ต้องมา แต่ติดตาม ขั้นที่ ๓ ก็คือ
วันที่ ๑๙ - ๒๕ ตรงนี้ก็ต้องติดตาม แล้วก็ขั้นที่ ๔ ก็คือวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ก็ต้องติดตาม

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : วันที่ ๑๙ - ๒๕ ท่านประธานบอกจะนัดประชุมเพื่อขอ
ความเห็นของท่าน

นายสุกรี เอื้ออนันต์ : ที่ผมบอกว่าติดตามก็หมายความว่าในระหว่างที่การทำงานของ
สสร. ตรงนี้ เราจะติดตามได้ก็ต่อเมื่อเรามีข้อมูล เพราะฉะนั้นในช่วงขั้นตอนต่าง ๆ เหล่านี้ถ้าเป็นไปได้
เลขานุการจะต้องมีสรุปมาให้พวกเรา กรรมการเราถึงจะสามารถที่จะตามทัน ไม่ใช่มาเรียกประชุมแล้ว
เราถึงมาตามมันตามไม่ทัน อันนี้คือขั้นตอนการทำงานตรงนี้ อย่างนี้ถูกหรือเปล่าครับ

ประธาน : แล้วก็มีอันที่อยากชี้แจงคือว่าท่านประธานอัครวิทย์อยากให้อันนี้เป็นหลัก
ในการพิจารณา เนื่องมาจากว่าเป็นเล่มมันก็มีผิดพลาดนะครับ อันนี้ก็ยังไม่ถูกต้องร้อยเปอร์เซ็นต์
เพราะว่าวันที่ ๑๙ ประชุม เสร็จแล้วก็ยังมีผิดพลาดอีกนะครับ ที่ไปลงหนังสือพิมพ์ก็ยังมีผิดอยู่ ผม
ยกตัวอย่างบางมาตรา ๒๔๙ หน้า ๙๑ สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมีหน้าที่ให้คำปรึกษาและ
ข้อเสนอแนะ

ในปัญหาต่าง ๆ คำว่า ต่อคณะรัฐมนตรี ปิดท้ายของวรรคนั้นไปเลย อย่างนี้เป็นต้น

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : มีตกหรือครับ

ประธาน : คำว่า ต่อคณะรัฐมนตรี ตัดมาต่อท้ายคำว่า เกี่ยวข้อง อย่างนี้เป็นต้น มันก็มี
ผิดพลาดอยู่ เพราะฉะนั้นตรง ๆ ไปเราอาจจะเจอข้อผิดพลาดเยอะ ซึ่งบางอันแก้ไปแล้วก็ไม่ใช่ไรหรอก
ครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : พี่สุพจน์สนับสนุนไปบางแสนให้พี่ไปอาจจะไม่มีอย่างนี้

ประธาน : วันนั้นเขาก็มาประชุมกันมาแก้ตรงนี้เสร็จแล้วนะครับ มันก็ยังมีผิดอีก แต่ว่า
เมื่อเข้านี้คุยกันว่าเมื่อเสร็จเด็ดขาดวันที่ ๖ กรกฎาคม จะต้องไม่ควรจะมีผิด

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : อายเขาแน่เลยทีนี้ ถ้ามีผิดเราก็โดนด้วย

ประธาน : เราก็ต้องรับผิดชอบ เอกสารที่เจ้าหน้าที่เอามาแจกนี่นะครับ เป็นเอกสาร
ซึ่งอาจารย์เกริกเกียรติเจ้าความคิดในการเสนอวิธีการเลือกตั้งแบบใหม่ให้มานะครับ ให้ผมมาเป็นส่วนตัว
ผมก็เลยให้พรรคพวกเขาไปอ่าน ๆ กันดู อาจารย์เกริกเกียรติก็พูดหลักการอย่างนี้ว่าถ้าต้องการเห็นความ
เปลี่ยนแปลงในรัฐบาลหน้า ก็ต้องเปลี่ยนแปลงวิธีการได้มาซึ่ง ส.ส. ซึ่งอาจารย์เกริกเกียรติก็นำเสนออย่างนี้

นะครับ แต่ว่าอันนี้ในกรรมการร่างรัฐธรรมนูญจะไปคุยกันอีกทีหนึ่ง เพราะว่ามันจะต้องเขียนบางอัน เป็น Key word ไว้ในรัฐธรรมนูญ ส่วนใหญ่จะไปลงในกฎหมายเลือกตั้ง

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ขออนุญาตท่านประธานนิดหนึ่ง ตรงสัดส่วนยังไม่ตกผลึก นะครับ ที่ท่านประธานว่าเอาคะแนนมารวม บางความเห็นก็ทั้งประเทศ บางความเห็นก็ให้แบ่งเป็นภาค ยังไม่ตกผลึกนะครับ แล้วก็ประเด็นพหุไม่ตกผลึก ๓๒๐ จะนิ่งไหม แล้วก็ ๓๒๐ ที่ว่านี้ควรจะเป็น ๑ เขต ๓ คน เป็นพวง หรือ ๑ เขต ๑ คน พหุไม่ตกผลึก การแบ่งเขตเลือก กกต. ยังแบ่งไม่ได้ ตอนนี้อาจจะตกผลึก สมมุติว่ากลางกรกฎาคมนี้ นะครับ กกต. ผมถามดูแล้วเขาบอกเขาทำงานยาก ท่านประธานก็เลยบอกทำยากก็ ต้องทำ คือพอทำยากต้องทำแน่นอนคุณภาพต้องโดนด่าว่าแบ่งเขตชอบไม่ชอบธรรม ใครได้เปรียบ เสียเปรียบ

ประธาน : คิดว่ายังมีคนพูดกันไปเรื่อย ๆ เปื่อย ๆ ว่า สส. ภาค หรือ สส. บัญชีรายชื่อแต่ ความจริงแล้วมันไม่ใช่เป็นภาคหรอก นี่เขาขีดแบ่งกันอยู่นั้น นะครับ เขตที่ ๑ มันก็จะรวมตั้งแต่กรุงเทพฯ ไป ถึงโคราช บุรีรัมย์ นะครับ เขตที่ ๓ ก็อย่างที่เห็นข้างบน เขต ๔ มันไม่ใช่ภาคได้อย่างเดียว ตั้งแต่กาญจนบุรี ลงไปเลย กาญจนบุรี ราชบุรี สุพรรณบุรี รวมไปถึงอยู่ในเขตนี้ด้วย ซึ่งแน่นอนคุณภาพบรรหารต้องไม่พอใจแน่เลย เอาไปรวมอย่างนี้แกต้องไม่พอใจแล้ว

นายสุกรี เอื้ออนันต์ : ผมขออนุญาตท่านประธานนะครับ วันก่อนที่ไปสัมมนา แล้วผม เข้าไปร่วมสัมมนาอยู่ด้วย ก็มีความรู้สึกอีกอย่างคือ ถึงแม้เขาจะแบ่งเขตอย่างไรเป็น ๔ เขต หรือ ๘ เขต อะไรก็ตาม แต่ว่าที่เขียนไว้ในร่างอันนี้ผมมีความเห็นอย่างนั้น นะครับว่าไประบุไว้ว่าเป็นกฎหมายลูกที่ไป กำหนดเขต แล้วยังไม่ได้เขียนไว้ว่าใครเป็นผู้ที่จะไปกำหนดเขตก็ ต้องโยนไปให้ กกต. สนช. เป็นในฐานะ รัฐมนตรีออกกฎหมายนะครับ ตรงนั้นผมคิดว่าจะเกิดความรู้สึกที่พรรคการเมืองต่าง ๆ ซึ่งเขามีความ ได้เปรียบ เสียเปรียบอยู่ในการแบ่งเขตตรงนี้นะครับ แล้วมี การที่จะทำให้เกิดการไม่ยอมรับร่างนะครับ -----

วันอังคารที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๐

สิ่งเหล่านี้ผมคิดว่าถ้าเผื่อเป็นไปได้ลองไปเสนอดู ผมก็ไม่ทราบว่ามีความคิดเห็นอย่างไร เขียนไว้ในรัฐธรรมนูญเลย เขตเลือกตั้งก็เขตเขียนไว้ชัดเจน ประกอบไปด้วยเขตจังหวัดไหน ๆ ไม่อย่างนั้นต้องไปเถียงกันที่ออกกฎหมายลูกนี่นะครับ ตอนนั้นจะมีปัญหา

ประธาน : พอดีคุณสุกรีพูดเรื่องนี้ขึ้นมาผมก็แนะนำไปว่าให้เอาแบบ พรบ. ทนาย พรบ. ทนาย จะบอกได้เลยว่า ในกลุ่มจังหวัดนี้จะต้องมีผู้แทน ๑ คน จังหวัดนี้ได้แก่ ๑ ๒ ๓ ๔ จังหวัดนี้ได้แก่ ๑ ๒ ๓ ๔ จะต้องมีผู้แทน ๑ คน อยู่ใน พรบ. ทนาย เพราะฉะนั้นอันนี้ถ้าทำแบบนั้นก็ไม่ต้องมาเถียงกันแล้วว่าแบ่งอย่างไร ลากเส้นตรงไหน

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ประเด็นนี้คนเขาบอกว่า มันควรอยู่ในกฎหมายลูก ก็ต้องมาทะเลาะกัน มาถกเถียงว่าควรจะเป็นรัฐธรรมนูญหรือกฎหมายลูก เหตุผลนี้ต้องมาถกเถียงกัน ซึ่งเขาบอกว่าถ้าใส่ในรัฐธรรมนูญมันไม่ต้องเอามาใส่ในกฎหมายลูก และมันตรงใจกับ สสร. แต่ถ้าออกกฎหมายลูกต้องไปอาศัย สนช. สนช. อาจจะไม่ตรงใจกับ สสร. ก็ได้

ประธาน : คุณเสริมเกียรติ ในการทำรัฐธรรมนูญครั้งนี้คงเป็นที่ทราบกันอยู่แล้ว เขาจะมีบันทึกอีกเล่มหนึ่งเรียกว่า บันทึกเจตนารมณ์ เพราะฉะนั้นในบันทึกเจตนารมณ์อาจจะบอกว่าเหตุที่เขียนมาแบบนี้ว่าอย่างไร ก็เพราะต้องการอย่างนี้ ที่ว่าต้องการอย่างนี้ก็จะใส่ในบันทึกเจตนารมณ์ไปด้วย เมื่อกี้ประชุมก็มีกรรมการของคณะกรรมการบันทึกเจตนารมณ์ไปนั่งอยู่ด้วย อาจารย์สมเกียรติ วรปัญญา อนันต์ ไปนั่งอยู่ด้วย เขาก็จะไปคอยจดบันทึกอยู่ตลอดเวลา

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ก็มันเป็นส่วนหนึ่งที่ท่านประธานว่า เจตนารมณ์นี้เพื่อให้ สนช. รู้เจตนารมณ์ สสร. แต่ไม่ได้หมายความว่า สนช. จะต้องเอาอย่าง สนช. อาจจะไม่ชอบ ไม่เห็นด้วยก็ได้ ก็ว่ากันไป เป็นภารกิจของแต่ละองค์กรไป เราทำของเราตรงนั้นนะให้มันจบ

ประธาน : ใครมีอะไรจะซักถามอีก

นายสุกรี เอื้ออนันต์ : ขออนุญาตนิดหนึ่ง ท่านประธานครับ ที่แก้ความจริงผมก็ดูมารอบหนึ่งก็คิดว่าอยากจะเสนอที่ประชุมด้วย แต่ว่าในเมื่อว่าจะให้ทำเป็นลายลักษณ์อักษร ผมจะทำเป็นลายลักษณ์อักษรให้คุณสุพจน์นะครับ แล้วฝากอยู่หลายส่วนด้วยกันที่ผมมองเห็นว่าคงไม่ใช่เป็นภารกิจของอนุกรรมการชุดเรา แต่ว่าเป็นความคิดเห็น ก็มีอันหนึ่งที่ผมอยากฝากท่านกรรมการหรือว่าทาง สสร. นี้ไปพิจารณาครับ

ประธาน : เราเป็นกรรมการวิชาการไปด้วยก็ได้ ความเห็นเชิงวิชาการได้ว่าจะมีความเห็นอย่างไร อย่างเมื่อเข้านี้ก็ฝ่ายวิชาการที่อาจารย์นครินทร์ท่านเป็นประธานก็ทำเสนอมาในเรื่องของอำนาจหน้าที่ สว. เรื่องการที่จะเลือกหรือไม่เลือกอะไรต่ออะไรก็ทำความเห็นเชิงวิชาการมา ก็เพื่อที่คณะกรรมการของเราอยู่ในภายใต้สังกัดนี้ก็จะเอาไปเสนอให้กรรมการยกกว้างเขาพิจารณา เพราะฉะนั้นก็มีอะไร

ก็เสนอเข้ามา

นายสุกรี เอื้ออนันต์ : ผมขอประเด็นถึงความจริงผมทำมาให้คุณสุพจน์ไปที่หนึ่งก่อน
ที่จะไปที่บางแสน ประเด็นนโยบายพื้นฐานการศึกษานั้น คือความจริงผมเห็นว่าดีมากกว่าร่างใหม่ขึ้นมาแล้ว
นี้ดีกว่าของปี ๒๕๔๐ แล้วก็มีทางด้านคุณธรรมจริยธรรมในการปลูกฝังจิตสำนึกของเยาวชนตั้งแต่ต้นมา
อันนี้ผมอยากจะเสนอความคิดเห็นว่า สิ่งหนึ่งที่คนไทยเราขาด คือ ความรับผิดชอบต่อสังคม คำว่า ความ
รับผิดชอบต่อสังคม หรือ ความรับผิดชอบต่อสาธารณะ ตรงนี้คนไทยเราขาดมาก มีคุณธรรม มีจริยธรรม
แต่ความรับผิดชอบต่อสังคม มันจะทำให้การที่จะดูแลทุกข์สุขของคนอื่นมันจะไม่มี แต่ถ้าเราปลูกฝังตั้งแต่เด็ก
ขึ้นมาแล้วนี่นะครับ คือที่ผมมีความคิดอย่างนี้ เพราะเหตุที่ผมไปอ่านปรัชญาของท่านขงจื้อ เขาปลูกฝัง
ตั้งแต่เด็กว่า วิธีการที่จะให้เด็กมีจิตสำนึกที่ดีต่อคนส่วนใหญ่ คนรอบข้างต่าง ๆ นี้ เขาต้องปลูกฝังตั้งแต่เด็ก
เขาจึงจะรู้ว่าให้ปลูกฝังจิตสำนึกต่อส่วนรวม ภาษาจีนเขาเรียกว่า ต้าจิ้งซิน ตรงนี้คือฝังใจผมตลอดเวลา
ว่าคนไทยเราขาด คือจิตสำนึกต่อส่วนรวม จิตสำนึกต่อสังคม จิตสำนึกต่อสาธารณะ ผมจะยกตัวอย่างเช่น
มีอยู่ครั้งหนึ่งที่ผมเห็นกับตาของผม คือผมขับรถไปติดอยู่ที่ไฟแดง ที่สามย่าน สมัยก่อนสามย่านเป็นเกาะ
กลาง ต้นไม้ที่เทศบาลเขาปลูกอยู่ใหม่นี้ลี้ม มีไม้ค้ำแต่ว่าลี้ม มีพายุลี้ม มีจระเข้คนหนึ่งดำรอจ ชี้จักรยานอยู่
ข้างหน้า จอดอยู่ตรงที่ลี้ม ไม่มีความคิดที่จะไปยกขึ้นมาตั้งให้ใหม่ ในขณะที่เดียวกันขณะนั้นมีอาชัมคนหนึ่ง
เดินข้ามถนนมา เดินมาถึงตรงนี้อาชัมหันมาเห็นเข้า มาจับต้นไม้ตั้งขึ้นและเอาไม้ค้ำมาผูกเหมือนอย่างเดิม
แล้วก็เดินข้ามถนนไป ผมมีความรู้สึกวาระหว่างเจ้าหน้าที่ของรัฐกับประชาชนธรรมดาจิตสำนึกมันต่างกัน
ถ้าเป็นผมเห็นเจ้าหน้าที่ถ้าคนมีจิตสำนึกมันปลูกฝังได้ตั้งแต่ต้น ผมคงจะไม่ปล่อยให้ละเลย เพราะติดอยู่ที่
ไฟแดง มีเวลาพอที่จะมาจัดต้นไม้ ตรงนี้คือจิตสำนึกต่อสาธารณะ ที่เวลานี้เรื่องภาพวีภาพอะไรต่าง ๆ ที่
ในหนังสือพิมพ์ที่ลง เพราะจิตสำนึกของสื่อที่ไม่ได้ปลูกฝังตั้งแต่ต้นว่ามองสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ไม่ดี ไม่นึกถึง
ความกระทบกระเทือนต่อสังคมส่วนใหญ่ เพราะฉะนั้นถ้าเผื่อมีจิตสำนึกตรงนี้ประเด็นปัญหาเหล่านี้ท่าน
แก้ไขได้ เราปลูกตั้งแต่ต้น นโยบายพื้นฐาน

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : แล้วพี่สุกรีควรจะบัญญัติว่าอย่างไร

นายสุกรี เอื้ออนันต์ : ผมไปใส่ไว้ในนโยบายพื้นฐานนี่นะครับ

ประธาน : เอาอย่างนี้ คุณสุกรีดู

มาตรา ๗๙ รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านสังคม การศึกษา และวัฒนธรรม

ดังต่อไปนี้

(๓) พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงทาง
เศรษฐกิจและสังคม สนับสนุนให้ผู้เรียนมีความคิดสร้างสรรค์ สร้างเสริมและปลูกฝังความรู้และจิตสำนึก
ที่ถูกต้องเกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรม แนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ความรู้รักสามัคคี ความมีวินัย พัฒนา

อน. ตรวจรวงรัฐธรรมนูญ
วันอังคารที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๐

เยาวเจศ ๓/๓

คุณภาพผู้ประกอบวิชาชีพครูและบุคลากรทางการศึกษา และจัดสรรงบประมาณเพื่อการศึกษาอย่าง
เหมาะสมและพอเพียง

นายสุกรี เอื้ออนันต์ : ผมมีเติมอยู่ตรงนั้นครับ ปลุกจิตสำนึกความรู้สึก ความรู้และ
จิตสำนึกที่ถูกต้อง มาตรา ๗๙ (๓) นี้ครับ ปลุกฝังความรู้ จิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรม
และความรับผิดชอบต่อสังคมและสาธารณะ

ประธาน : ผมคิดว่าคุณธรรม จริยธรรม

นายสุกรี เอื้ออนันต์ : ผมมองภาพอยู่ครับ จิตสำนึกที่ถูกต้อง คือผมบอกทำไมถึงแยก
ว่าคุณธรรม จริยธรรม กับความรับผิดชอบ อันนี้มีความแตกต่างกันอยู่ คุณธรรมบางอย่างมันดีครับ
คุณธรรมตัวเองเอาตัวรอดไปได้หมด จริยธรรมสามารถที่จะสร้างสรรค์ในสิ่งที่ได้ แต่ความรับผิดชอบ
บางครั้งมันขาดครับ ถ้ามีความรับผิดชอบต่อสังคม ความรับผิดชอบต่อสาธารณะนี้ครับ มันจะคลุม
ไปถึงตรงนี้ อันนี้เป็นความเห็นส่วนตัวครับ

ประธาน : เอาอย่างนี้ได้ไหม ช่วยเขียนมาและบอกว่าที่บัญญัตินี้ยังไม่เพียงพอ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : เขียนไปด้วยแล้วกัน ที่เขาบอกว่าคำว่า รับผิดชอบต่อสังคม
มันไม่ใช่คุณธรรม จริยธรรม

ประธาน : ต้องบอกว่าเราได้อ่านในมาตรา ๗๙ (๓) นี้แล้วยังไม่เพียงพอ เขียนอธิบาย
เหตุผลไว้ด้วย

นายสุกรี เอื้ออนันต์ : ไม่รู้ละ เป็นความเห็นส่วนตัว

ประธาน : ได้ คือใครที่ไหนไม่รู้ยังเสนอได้เลย แล้วเรามาช่วยทำงานอย่างนี้เราก็มีสิทธิ
เสนอได้

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : พี่เสนอมาได้ คือไม่ใช่ที่เรามองเห็นว่าไม่มี ในนั้นมีแต่มันไม่
ครอบคลุม

ประธาน : ก็บอกไปเลยว่าเท่าที่มีอยู่นี้ยังไม่เพียงพอ เพราะฉะนั้นอยากเพิ่ม หรือว่า
มีประเด็นอื่นที่อยากเพิ่มอีกก็เขียนมาได้เลย

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ได้ทั้งหมดนี้ ๒๙๙ มาตรา

นายสุกรี เอื้ออนันต์ : อันนั้นผมเขียนมาเสร็จแล้ว เพราะว่าจริง ๆ แล้ววันนี้ก็ดูมา
พอสมควร

ประธาน : อาจารย์อุดมเชิญครับ

รองศาสตราจารย์อุดม รัฐอมฤต : ผมมีปัญหาอย่างนี้ว่า เวลาเรากำหนดมาตรา
คนที่ไปขมวดว่าอันนี้มาตราหนึ่ง อันนี้มาตราหนึ่งนี่ คือเป็นใครครับ

วันอังคารที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๐

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ฝ่ายเลขา ท่านอาจารย์สมคิด

รองศาสตราจารย์อุดม รัฐอมฤต : เพราะบางที่ ผมยกตัวอย่างในมาตรา ๓๙ เขาเอา ๒ เรื่องมารวมอยู่ในมาตราเดียวกัน เนื่องจากเขาไม่ได้เรียนกฎหมายอาญา เขาก็เอา ๒ เรื่องมารวมอยู่ในมาตราเดียวกันโดยคิดว่ามันเป็นเรื่องกระบวนการยุติธรรมที่เกี่ยวข้องกับทางอาญา คือ วรรคแรกเป็นเรื่องของการที่มันไม่มีกฎหมาย ไม่มีคดี ไม่มีโทษ ส่วนเรื่องการดำเนินคดีหรือว่าสันนิษฐานไว้ก่อนว่าบุคคลสุจริตนี้เป็นเรื่องวิธีพิจารณา มันคนละเรื่องกัน แต่ว่าเขาเอามาอยู่ในเรื่องของความยุติธรรม คือถ้ามองในแง่กฎหมายทุกเรื่องมันเอามาใส่อยู่ในมาตราเดียวกันได้หมด

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : เขาพยายามจะให้มาตราน้อยลง คือหลักการนี้เขาต้องการให้ให้น้อยลง

ประธาน : ก็ต้องทำบันทึกมาด้วยแล้วกันว่ากรวางมันยังไม่ถูกต้อง

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ผมเข้าใจว่าประเด็นนี้ฝ่ายเลขาของเขาต้องการให้อย่างที่ท่านประธานยกร่างว่าต้องให้น้อยมาตรา

รองศาสตราจารย์อุดม รัฐอมฤต : น้อยมาตรานี้ ผมจับเอาหลายมาตรา

ประธาน : มันก็เลยจับโยงกันหมด อาจารย์ลองดูมาตรา ๔๗ วรรคสุดท้าย วรรคหนึ่ง เขาพูดถึงเรื่องคลื่นความถี่ วรรคสอง องค์การจัดสรรคลื่นความถี่ วรรคสาม การดำเนินการตามวรรคสอง วรรคสี่ การประกอบกิจการตามวรรคสอง มันพันกันหมด มันต้องมาดูวรรคสุดท้าย ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจะเป็นเจ้าของกิจการหรือถือหุ้นในกิจการหนังสือพิมพ์ อันนี้ผมบอกอาจารย์สมคิดเขาไปแล้วบอกว่า นี่มันจะต้องหาที่อยู่ให้มันใหม่ มันไม่สอดคล้องกัน

รองศาสตราจารย์อุดม รัฐอมฤต : ตรงนี้ไม่ทราบว่าเป็นหน้าที่ของเราหรือเปล่า

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ก็ได้ คือคนตรวจเห็นว่าจะอะไรที่มันร่างแล้วไม่เหมาะ ไม่เหมาะด้วยประการทั้งปวงเราก็สามารถแสดงข้อสังเกตไปได้

ประธาน : ใช่ครับ อันนี้ละครับ ผมคิดว่าจะช่วยให้รัฐธรรมนูญนี้หน้าตามันดียิ่งขึ้น

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : มันสละสลวยขึ้น

รองศาสตราจารย์อุดม รัฐอมฤต : เมื่อเราจะสังเกตว่าบางมาตราที่มีวรรคเดียวใช้ใหม่ครับ บางมาตราที่มีหลายวรรคมาก ที่นี้ผมก็บอกว่าหลักมันอยู่ตรงไหน

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : คือจริง ๆ ให้อยู่มาตรานั้น คือต้องเป็นเรื่องเดียวกัน
เกี่ยวพันกัน

ประธาน : มาตรา ๔๗ วรรคสุดท้าย มันก็กระโดดมา

นายสุกรี เอื้ออนันต์ : ประเด็นนี้ ตรงนี้ผมก็มองเห็นเหมือนกันว่าเกี่ยวกับกิจการหนังสือพิมพ์ ในมาตราอื่น ๆ เขาจะเขียนบอกว่า กิจการหนังสือพิมพ์และสื่ออื่น ๆ มันจะรวมทั้งหมด ว่าร้อยแปดเลย แต่ว่าบางมาตราก็เขียนไว้ชัดเจนเลย วิทยุกระจายเสียง โทรทัศน์ ซึ่งไม่รู้ข้อแตกต่างกันอย่างไรที่จะใช้

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : มันไม่เกี่ยวกับหนังสือพิมพ์เลยมาตรานี้ หนังสือพิมพ์มีอยู่มาตราอื่น

ประธาน : และอีกอันหนึ่งเราขออนุญาตไปดูมาตรา ๓๕ วรรคสุดท้ายที่อยู่หน้า ๑๐ การกล่าวหรือไขข่าวแพร่หลายซึ่งข้อความหรือภาพไม่ว่าด้วยวิธีใดไปยังสาธารณชนอันเป็นการละเมิดหรือกระทบถึงสิทธิของบุคคลในครอบครัว เกียรติยศ ชื่อเสียง หรือความเป็นอยู่ส่วนตัว อันนี้ โอเค.หมด ตลอดจนการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลโดยไม่ได้รับอนุญาต ข้อมูลส่วนบุคคล อันนี้อาจจะไม่เข้าใจว่าข้อมูลส่วนบุคคล ถ้าอยู่ในความคุ้มครองของทางราชการเป็นข้อมูลทางราชการ อันนี้ละครับ ราชการไม่มีสิทธิเอาไปเปิดเผย แต่ว่าถ้าหากการไขข่าว เขาจะเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลโดยที่มันไม่เสียหาย เช่น จะพูดว่า นายเสริมเกียรติ จบปริญญาเอกมาจากที่นั่นที่นี้ มันไม่ได้เสียหาย ถ้ามันเป็นเรื่องจริง หรือว่ามีลูกก็คน มีเมียก็คน มันไม่เสียหายจะไปห้ามทำไม

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ข้อมูลส่วนบุคคลที่ควรห้ามเฉพาะที่เสียหายเท่านั้น ที่ไม่เสียหายเป็นการสรรเสริญไม่ควรจะห้าม มันควรจะมีเติมคำว่า ที่เสียหาย ไม่เสียหาย ก็ว่าไป

ประธาน : เหมือนอย่างนี้ ข้อสังเกตนี้เราตั้งข้อสังเกตได้

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : คือเขานินทาว่าดี ไม่เป็นไร เขาร้องเรียนว่าดี ไม่เป็นไร

ประธาน : อันนี้คนเขียนอาจจะสับสนกับข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ในความครอบครองของทางราชการ อันนี้คุณไปเปิดเผยไม่ได้ ถ้าเจ้าตัวเขาไม่อนุญาต เช่น ประวัติราชการ คุณเป็นข้าราชการ เขาให้กรอกประวัติ อันนั้นประวัติที่อยู่ในมือราชการ คุณเปิดเผยไม่ได้ เว้นแต่เจ้าตัวเขาจะอนุญาต มันผิดพรบ. ข้อมูลข่าวสาร

นายสุกรี เอื้ออนันต์ : ผมถามท่านประธานเกี่ยวกับเรื่องสื่อ นะครับ ในมาตรา ๔๕ ในวรรคสี่ วรรคห้านี้ นะครับ ตอนทำนี้มีใช้ว่า ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายซึ่งได้ตราขึ้นตามวรรคสอง ในวรรคห้าก็เหมือนกัน แต่ว่าในมาตราอื่น ๆ นี้เขาใช้คำว่า เป็นไปตามกฎหมายบัญญัติ แต่ในกรณีนี้ ผมไม่ทราบว่าวัตถุประสงค์เพื่อหมายความว่า ที่ได้ตราขึ้นนี้หมายความว่า กฎหมายที่มีอยู่แล้วใช้ใหม่ จะตีความอย่างนั้นได้ไหม หรือถ้าไม่ใช่อย่างนั้น หมายความว่าบทบัญญัติที่จะได้ตราขึ้น อันนี้คือ ข้อแตกต่างในถ้อยคำอันนี้ ไม่ทราบว่าวัตถุประสงค์เพื่ออะไร

ประธาน : อันนี้มี ๒ ประเด็น ประเด็นหนึ่งที่ยากอธิบายก็คือว่า มาตรา ๔๕ มันลอกมาจากมาตรา ๓๙ ของเดิม ของรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ นะครับ ที่นี้คำที่ใช้ ตราขึ้นตามวรรคสองนั้นหมายความว่า กฎหมายซึ่งได้ออกมาแล้วก็ดี ที่จะออกใหม่ก็ดี คุณจะออกมาเกินขอบเขต ๔ ประการที่ได้ว่าในวรรคสองไม่ได้ นั่นก็คือ ๑. กฎหมายคุณจะต้องออกมาเพื่อรักษาความมั่นคงของรัฐ ๒. เพื่อคุ้มครองสิทธิเสรีภาพเกียรติยศชื่อเสียง ๓. คุ้มครองสิทธิในครอบครัวหรือความเป็นอยู่ส่วนตัวของบุคคลอื่น ๔. เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อย ศีลธรรมอันดีของประชาชน ๕. เพื่อป้องกันระงับความเสียหายทางจิตใจเท่านั้น คุณจะไปออกกฎหมายมาจำกัดสิทธิสื่อ นอกเหนือไปจากเงื่อนไข ๕ ประการนี้ไม่ได้ ทั้งที่กฎหมายที่มีอยู่แล้วและทั้งกฎหมายที่จะออกใหม่ หรือถ้าเขียนว่า ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ หมายความว่า คุณไปออกกฎหมายเอาเองแล้วกัน แต่อันนี้เป็นกำดัดเลยว่าคุณจะออกกฎหมายใหม่ คุณจะออกเกินเงื่อนไข ๕ อย่างไม่ได้ เช่น คุณจะออกว่าเพื่อป้องกันศาสนา อย่างนี้ไม่ได้แล้ว อันนี้เป็นของเก่าครับ

นายสุกรี เอื้ออนันต์ : ผมเข้าใจคือหมายความว่า ในมาตรา ๖๐ มาตรา ๖๑ มาตรา ๖๒ ก็ทำนองเดียวกันที่ว่ามันเป็นกรณีที่เป็นกรณที่จะออกกฎหมายมาเพื่อจำกัดสิทธิ หรือว่าไปล่วงละเมิดสิทธิ นะครับ อันนี้ก็เขียนในลักษณะเป็นอีกรูปแบบหนึ่ง เพราะฉะนั้นตรงนี้คือตามกฎหมายเก่าก็เขียนอย่างนี้จริง นะครับ ผมมีความรู้สึกที่ว่าทำไมไม่เขียนให้เหมือนกัน อันนี้คืออาจจะข้อแตกต่างตรงนี้

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : อย่างที่ท่านประธานพูดเมื่อสักครู่นี้ วรรคที่ห้าที่บอกไม่เหมือนที่อื่นว่าทำไมไม่เขียนว่าให้จบว่า ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เหมือนอย่างอื่น ทำไมไม่เติมว่า ซึ่งตราขึ้นตามวรรคสอง ท่านประธานก็อธิบายแล้วว่า หมายถึงต้องเป็นกฎหมายที่เกี่ยวกับ ๕ อย่างเท่านั้น จะเป็นกฎหมายที่ออกมานอกจาก ๕ อย่างนี้ใช้ไม่ได้ กฎหมายถูกบีบตีกรอบว่าต้องออกมาให้เพื่อเฉพาะ ๕ อย่างนี้เท่านั้น ๕ อย่างตามวรรคสองเท่านั้น ถ้าเป็นกฎหมายที่ออกนอกกรอบใช้บังคับเรื่องนี้ไม่ได้ครับ

ประธาน : เช่นขณะนี้ พ.ร.บ. การพิมพ์ ๒๕๔๔ มันขัดรัฐธรรมนูญ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ถึงไม่ออกกฎหมายยกเลิกก็ใช้ไม่ได้

นายสุกรี เอื้ออนันต์ : คือคำว่า ได้ มันตีใจตรงนี้ ซึ่งตราขึ้นตามวรรคสอง ซึ่งได้ตราขึ้นตามวรรคสอง นี่คือ Past tense Present tense อะไรพวกนี้นะครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : คือว่าอันนี้เหมือนกับว่าจะต้องตราขึ้นใหม่ จริง ๆ แล้วอย่างพี่มานิจว่าที่มีอยู่แล้วด้วย เพราะฉะนั้นคำว่า ซึ่งได้ตราขึ้น น่าจะว่า ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายตามวรรคสอง ที่ว่า ซึ่งได้ตราขึ้น พอใส่ไปแล้วมันทำให้ความหมายเขวไป เหมือนกับว่าต้องเอากฎหมายที่ออกใหม่เท่านั้น อันนี้เป็นข้อคิดที่ดี พี่เขียนไว้เสียหน่อยว่าคำว่า ซึ่งได้ตรา ไม่น่าจะมี

นายสุกรี เอื้ออนันต์ : ผากท่านประธาน องค์กระอิสระองค์หนึ่งที่จะตั้งขึ้นในดับททั้งหมดเลยไม่ได้เขียนไว้ว่าองค์กรนี้ให้ตั้งขึ้นมาตามอะไร ในมาตรา ๔๗ กทช. อะไรพวกนี้ ผมมีความคิดว่า

อย่างนั้นจะครบฝากท่านประธานว่าจะเป็นไปได้ไหมที่ว่าองค์กรที่ว่าต้องมีกฎหมายรองรับ แต่อ่านทั้งมาตรา แล้วผมก็ยังไม่ชัดเจน

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ยังไม่มีชื่อ

นายสุกรี เชื้ออนันต์ : ต้องให้ตราเป็นกฎหมายออกมา หมายถึงองค์กรอันนั้นะครับ คือไม่อย่างนั้นเดี๋ยวองค์กรอันนี้คือตั้งขึ้นโดยรัฐ

ประธาน : หลักทั่วไปว่าองค์กรของรัฐ ถ้าจะตั้งองค์กรอะไรขึ้นมาสักอันหนึ่งมันจะต้องอยู่ในกรอบกฎหมาย ทั้งกฎหมายที่มีอยู่แล้ว หรือกฎหมายที่จะออกขึ้นมาใหม่ อันนี้ที่เขียนว่า องค์กรหนึ่งในขณะนั้นมันเป็นอย่างไร เดียวแล้วเบื้องหลังให้ฟังว่า คือตามรัฐธรรมนูญเดิมประกอบกับ พ.ร.บ. กิจการวิทยุและโทรทัศน์ของเดิมออกมาเมื่อปี ๒๕๔๒ นั้นมันให้มี ๒ องค์กร เมื่อ ๒ องค์กรเกิดขึ้นมันไม่เวิร์ก เนื่องจากว่าองค์กร คทช. คณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมมันเกิดขึ้นมาได้ ส่วนกรรมการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ กสช. มันเกิดไม่ได้ เหตุที่มันเกิดไม่ได้เนื่องจากว่ามีการรณรงค์ มีการเข้าไปแทรกแซง ฟ้องศาลปกครอง ศาลปกครองยกเลิกการสรรหามา ๒ ครั้งแล้ว เหตุที่เป็นอย่างนั้นมันก็มีหลายสาเหตุด้วยกัน เนื่องจากว่าการสรรหาทำกันไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ๕ อย่าง อีกอย่างหนึ่งที่ผมคิดว่าน่าจะมีส่วนอย่างมากคือว่า อันนี้มันเกี่ยวข้องกับเงินเป็นแสนล้านบาท ถ้าองค์กรนี้มันเกิดขึ้นมาแล้วมันจะกระเทือนซางใครต่อใครเยอะแยะหมดเลย เพราะฉะนั้นรัฐบาลปัจจุบัน รัฐบาลท่านนายกสุรยุทธ์ก็คิดอยากให้มีองค์กรเดียว ซึ่งตรงกับความเห็นของนักวิชาการหลาย ๆ คนว่าการมี ๒ องค์กรนั้นจะครบมันจะทำให้องค์กรที่ ๒ เกิดขึ้นไม่ได้เพราะว่าไม่มีใครอยากให้มีมันเกิด ถ้าเกิดขึ้นแล้วมันกระเทือน นั้นประการหนึ่ง อีกประการหนึ่งนั้น เขาบอกว่า องค์กรจัดสรรความถี่นั้นมีหน้าที่เพียงแต่จัดสรรแล้วก็หมดหน้าที่แล้ว เพราะฉะนั้นก็ควรจะให้มีเหลือองค์กรเดียว แต่อาจจะแบ่งงานกันทำ แบ่งเป็นแผนก แผนกจัดสรรความถี่ แผนกควบคุมเนื้อหาของวิทยุและโทรทัศน์ อันนี้ละเขาถึงจะให้มีองค์กรเดียว อันนี้กำลังเป็นที่ถกเถียงกันอยู่ คือทางผู้ปฏิบัติการ ฝ่ายสมาคมนักวิทยุโทรทัศน์ก็บอกว่า โอเค. มีองค์กรเดียว ฝ่ายนักวิชาการด้านสื่อสารมวลชนก็บอกมีองค์กรเดียว ส่วนฝ่ายโทรทัศน์ ฝ่ายวิทยุบอกมันต้อง ๒ สิ มีองค์กรเดียวได้อย่างไร ตอนนี้ก็ไปยุบกรมไปรษณีย์โทรเลขแล้วกรมประชาสัมพันธ์ส่วนหนึ่งก็ถูกยุบไปแล้ว แล้วจะให้เหลือองค์กรเดียวมันจะเป็นอย่างไร ก็อ้างกันไป เพราะฉะนั้นอันนี้ก็เป็นที่ถกเถียงกันอยู่

นายสุกรี เชื้ออนันต์ : ที่ผมเขียนนี้คือหมายความว่าองค์กรที่ว่านี้ควรจะให้มีกฎหมายก่อตั้งขึ้นมาในองค์กรนั้นะครับ ในบทบัญญัติเดิมก็เขียนว่า ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ แต่ในมาตราใหม่นี้ไม่ได้เขียนไว้เลยนะครับ เพราะฉะนั้นจะเป็นข้อสังเกตว่าถ้าเมื่อเป็นไปได้ไหมว่าที่จะเขียนไว้ตรงไหนที่ให้เห็นว่าองค์กรนี้ตั้งขึ้นโดยกฎหมาย ไม่ใช่ว่ารัฐบาลหรือว่ากรมประชาสัมพันธ์ไปตั้งขึ้นเอง ถ้าเมื่อไม่ระบุไว้อย่างนี้ มันเป็นช่องว่างให้หน่วยราชการไปทำได้นะครับ

อนุกรรมการตรวจร่างรัฐธรรมนูญ
วันอังคารที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๐

สุภาภรณ์ ๔/๓

ประธาน : เขียนแนะนำมาได้ด้วย เพราะว่าขณะนี้ อย่างเช่นตอนนี้นะครับ การเข้าไปคุม iTV ขณะนี้นะครับ เนื่องจากว่า มันเกิด Date lock ในมาตรา ๔๐ พ.ร.บ. จัดสรรคลื่นความถี่ บอกว่า ในขณะนี้ยังไม่มี กสทช. ห้ามรัฐบาลเอาความถี่ไปจัดสรรให้คนอื่น เพราะฉะนั้นความถี่ iTV เมื่อยึดกลับคืน มาแล้วนี้นะครับ ก็จะต้องให้หน่วยราชการทำ ที่นี้หน่วยราชการทำถ้าให้มันเป็นสถานที่ราชการเป็นแบบงาน ราชการเขาบอกมันไม่เวิร์กมันและเลย เพราะฉะนั้นเขาถึงตั้งเป็นหน่วยงาน SDU Service Division Unit ขึ้นมา อันนี้เป็นไปตามกฤษฎีกาการจัดตั้ง SDU ของสำนักนายกขึ้นมา เขา SDU ไปทำงานที่ iTV ขณะนี้ แต่ว่ามันก็ยังไม่ใช่รูปเข้ารอยเลย SDU ที่ทำงาน iTV ขณะนี้มันเกิดขึ้นตามกฤษฎีกาของสำนักนายกที่ให้ ตั้งหน่วยงานธุรกิจขึ้นมาในราชการอะไรต่ออะไร ซึ่งผมจำรายละเอียดไม่ได้หรอก แต่เขาเอา SDU ไปโยนลง ที่ iTV ขณะนี้ ขอขอบคุณมากครับ ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ด้วยครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๕.๐๕ นาฬิกา

กลุ่มงานชวเลข ๑

สำนักรายงานการประชุมและชวเลข